

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/14/2017
Identifikačné číslo spisu:	7213011412
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7213011412.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obvineného C. L.Š. a spol. pre zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 20 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného C. L. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Kuzmu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. októbra 2016, sp. zn. 4 To/57/2016, na neverejnom zasadnutí konanom 25. apríla 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného C. L. s a odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 T 124/2013, bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 20 Tr. zák. a prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v B. v čase okolo 23,35 hod. dňa 29.08.2012 na ulici T. A. pri predajni C. po predchádzajúcej vzájomnej dohode bezdôvodne fyzicky napadli D. R. tým spôsobom, že obžalovaný C. L. strčil do neho zozadu a keď D. R. spadol na zem, tak ho všetci spoločne a opakovane kopali a rukami bili do oblasti tváre a kopali do hlavy a žalúdka, čím mu spôsobili ťažké zranenia a to: vnútrolebečné krvácanie nad tvrdú plenu mozgu (epidurálne) v ľavej spánkovej oblasti hrúbky do 17 mm a vnútrolebečné poúrazové nahromadenie mozgovomiechového moku v priestore pod tvrdou plenou mozgu (subdurálne) vľavo v čelovo - temenno - spánkovej oblasti hrúbky do 7 mm s následkom zatlačenia mozgu vnútrolebečným krvácaním smerom doprava s presunom stredočiarových štruktúr o 5 mm a ľahké zranenia a to: prítomnosť vzduchu v ľavej očnici a vo vnútrolebečnom priestore vľavo v spánkovo - záhlavnej oblasti, ľahký otras mozgu, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, zlomeninu prednej steny ľavej čeľuste s posunom úlomkov, zlomeninu dojenej steny ľavej očnice, zlomeninu prístrednej steny ľavej očnice, 14 tržnozmliaždených rán na hlave v oblasti nosa a ľavého oka a ľavého líca a ľavého obočia a ľavej ušnice a vo vlasatej časti od čela až po záhlavie, kde rany boli od povrchového charakteru až so zasahovaním na kosť dĺžky od 0,5 cm do 8 cm, odreninu na krku vľavo a zlomeninu predných úsekov

VI. až VIII. rebra vľavo, s celkovou dobou liečenia 12 týždňov.

Za to bol podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému D. R., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom B. č. X, okr. B. - G. spôsobenú škodu vo výške 786,- € (sedemstoosemdesiatšesť eur) titulom bolestného.

Na podklade odvolania obvineného C. L. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 17. októbra 2016, sp. zn. 4To/57/2016 podľa § 319 Tr. por. jeho odvolanie zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu obvinený podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Kuzmu dovolanie obvinený C. L. uplatniac v ňom dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por.

Existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. obvinený vyvodil z toho, že rekognícia nebola vykonaná zákonným spôsobom, že pri konfrontácii ho poškodený neopoznal, hodnotil obsah výpovede poškodeného a svedkov U. L. a A. Q., že vo veci boli vypočutí ako svedkovia zasahujúci príslušníci Policajného zboru a napokon namietol i to, že znalecký posudok nevypracoval znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva, ale z odvetvia chirurgia - traumatológia. Z týchto dôvodov vyvodil, že napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a zároveň rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného stavu. Zároveň vyslovil domnienku, že takéto rozporuplné dokazovanie jednoznačne nevedlo k záveru, že by išlo o objasnenie skutkového stavu bez akýchkoľvek pochybností či nebol naplnený základný úmysel obsiahnutý v Trestnom poriadku, a preto mali sudy aplikovať zásadu in dubio pro reo.

Navrhol preto, aby najvyšší súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona, napadnuté uznesenie ako rozsudok prvostupňového súdu zrušil a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného po zhodnotení vo veci vykonaných dôkazov uviedol, že napadnuté rozhodnutie je zákonné a správne, pretože je založené na dôkazoch, ktoré boli vykonané a vyhodnotené zákonným spôsobom a konanie obvineného bolo správne právne posúdené.

Navrhol preto, aby najvyšší súd dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Obvinený C. L. v písomnom podaní k vyjadreniu prokurátora prostredníctvom obhajcu v podstate zotrval na dôvodoch podaného dovolania a navrhol, aby dovolací súd rozhodol spôsobom v ňom uvedeným.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), h) a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného C. L. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expresis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Vzťahuje sa k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách. Prvou je vyhľadávanie dôkazov, druhou ich zabezpečenie, treťou ich vykonávanie a poslednou etapou dokazovania je hodnotenie dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa týka predovšetkým tretej etapy dokazovania, t. j. vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania (vyhľadávanie a zabezpečovanie), pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávného ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu

skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Vo vzťahu ku konkrétnym námietkam obvineného C. L., subsumovaným pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., považuje najvyšší súd, vzhľadom na jeho obsah, za potrebné zdôrazniť, že obvinený namieta nezákonnosť vykonaných dôkazov (rekogníciu, výpovede príslušníkov Policajného zboru a znalecký posudok z odboru zdravotníctva farmácie, odvetvia chirurgia - traumatológia). Dovolací súd však zistil, že niektoré z týchto dôkazov (rekognícia a výpovede príslušníkov Policajného zboru) nemajú výlučnú povahu, pretože konajúce súdy nezaložili výrok o vine obvineného len na nich, ale aj na iných dôkazoch. Z podrobných odôvodnení rozhodnutí súdov obidvoch stupňov konkrétne vyplýva, o ktoré ďalšie zákonným spôsobom vykonané dôkazy významnej povahy výrok o vine obvineného opreli a prečo. Navyše je potrebné uviesť, že svedkovia, policajti U. B. a U. Q. v posudzovanej veci procesné úkony nevykonávali ani v nej nepôsobili ako orgán činný v trestnom konaní, ale vypovedali len o skutočnostiach, ktoré zistili pri kontrole osôb na ktorú boli vyslaní príkazom operačného dôstojníka. Pokiaľ ide o namietaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva, najvyšší súd uvádza, že tento bol vypracovaný znalcom z uvedeného odboru, odvetvia chirurgia - traumatológia a bol vykonaný zákonným spôsobom. Preto ak obvinený v súvislosti s týmto dôkazom argumentoval vyjadrením prof. MUDr. N. M., PhD. generálnemu riaditeľovi Sekcie zdravia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky zo 14. septembra 2007 najvyšší súd pripomína, že uvedené vyjadrenie nemá povahu všeobecne záväzného právneho predpisu. Za toho stavu prvostupňový súd postupoval správne a v súlade so zákonom (Trestným poriadkom), keď viazaný právnym názorom odvolacieho súdu z 30. septembra 2015, sp. zn. 4To/56/2015, pribral do konania MUDr. A. A., PhD. znalca z odboru zdravotníctva, farmácia odvetvia chirurgia - traumatológia, ktorému z hľadiska odbornej spôsobilosti nič nebránilo v zodpovedaní posudzovaných otázok. Ostatné námietky obvineného vo vzťahu ku svedkom U. L. a A. Q. sú hodnotiacej povahy, pretože obvinený v podanom dovolaní v skutočnosti nehodnotí ich nezákonnosť, ale ich obsah. Taktiež zo svojho uhla pohľadu hodnotil vykonané dokazovanie aj z hľadiska toho, či poskytuje spoľahlivý základ pre výrok o jeho vine na posúdenie čoho najvyšší súd ako súd dovolací v tomto konaní nie je legitimovaný.

Rovnako tak aj súdom ustálená skutková veta obsahuje všetky zákonné znaky zločinu ťažkej ujmy na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 20 ods. 1 Tr. zák., pretože obvinený spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví a prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 20 Tr. zák., pretože spoločným konaním sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.